

יש לא רק הקלטות, אלא גם עדות נוספת של קצין ממשטרה. אמרתי לך, היינריך גלחם נגדי כשבדיתי כל הקלסים. אבל לא רק זה. צריך לזכור שקארין, אחת מחברות הרשת, המעידה מטעם התיכונה, העידה כי ביקרה שלוש פעמים בישראל והבריחה הרוואין מישראל לגרמניה. מובן שהיינריך ישתמש בעדות זו כדי להסביר לביתי המישפט שכונתו של כושי, לרכוש סמים בישראל בשותפות עם חבר ישראלי, היתה רצינית. ולראייה: לפי דיברי קארין ניתן להשיג בישראל סמים ולהבריחם לגרמניה."

אל תקח ללב

בשעה 11:30 לפניצהריים, הכריזה השופטת על הפסקה בת מחצית השעה. באותה הזדמנות היא הודיעה, כי בית המישפט מרשה לעיתונאי מישראל לשוחח עם כושי.

סטילר, עוררהדין של כושי, רמז לי להתקרב לתא הנאשמים, אך למרבה היתר הפתעה לא הסכים כושי עצמו לשוחח. מאוחר יותר, בהפסקה, ניגש אלי אחד המתורגמנים הישראליים ואמר: "כושי מצד טער שאינו יכול לדבר אתך. תכתוב ש-קירשנר, הקומיסאר לענייני סמים, משקר. מה שכושי היה יכול להגיד לך זה שהוא סובל מתאבד קשים בכלא, אבל זה לא

נים, ומקבלת הודעה למי שייכים הטלפונים. "כאשר התנהלו שלוש שיחות לי ישראלי לא היתה בעייה, כי אין היוג ישר ומהמיספר נאמר למרכזינית בעדיפה.

"שמעתי שאתה מתמצא בנושא. או זה לא סוד. אתה בוודאי יודע עם מי הוא דיבר בישראל?"

"עם אודי", השבתי. "נכון, זו היתה הפתעה גדולה בשבילנו, כאשר התברר לנו שמיספריה הטלפון הוא של אודי רייך. אבל קיבלנו הוראה שלא לדבר על כך עם אף אחד, למרות שהיינו בטוחים שדבר כזה איימאשר לשי מור זמן רב בסוד. זה עבר יותר מדי ימים שטיפלו בחומר."

על כל המשחמע מכך!

ביום השני השבוע, בשעות הבוקר נפגשתי עם השופטת, הגברת פורסטר, המנהלת את מישפט אנשי הקשר הישראלי. הפגישה התקיימה בלישכת השופטת, באולם בית המישפט ברחוב המי בורגראלה 37, בניין ג'.

"המישפט הממושך הזה הוא סיוט עבורי", אמרה השופטת. "הוא פוגע בריקמת יחסיה הידירות העדינים שבין הישראלים והגרמנים. אתה גם בוודאי מבין שמצבי עדין במיוחד, משום שאני נשואה ליהודי. לשם המישפחה שלנו אין צליל גרמני, משום שעם עלות הנאצים לשלטון ברח בעלי לאנגליה, ושהה שם במשך כל תקופת המלחמה. שם החליף את שם המישפחה לשם דומה, בעל צליל אנגלי.

"אני מבקרת בישראל לעיתים קרובות, וכל המישפט הזה מצער עד מאד."

ביקשתי מהשופטת פורסטר רשות לשרח לחמרת, באחת מהפסקות המישפט. עם כושי, הבקשה אושרה. כמוכך ביקשתי רשות לשוחח עם התובע, וולפגאנג היינריך.

"בבקשה", השיבה השופטת, "אם הוא נמצא בחדר, נר יחד ואציג לפניו."

היינריך קידמני בידדות מופגנת. מר-בית השיחה עברה בהבעת מישפחה של היינריך שאנו, בישראל, לא ניקח ללב את עניין המישפט, ותיקוה כי חברי הקבוצה הנשפוטת בוודאי אינם מייצגים את ישראל. "יש לנו פה לא רק פושעים ישראליים, יש פה גם פושעים איטלקיים וספרדיים, ואני חושב שהפושעים המסוכנים ביותר הם היוגוסלבים. לכן, האנשים האלה אינם מכתמים את שם ישראל, אלא ארוק את שם שלהם."

היינריך חזר על מישפט זה שוב ושוב. כאשר למישפט, היינריך אמר כי מהרגע שבית המישפט אישר קבלת הסליים כמוצג מישפטי, נסתיימו בעיותיו. "אתה בוודאי מבין שהמדובר לא רק בשיחות מקומיות, אלא גם בשיחות יחיון מעניינות ביותר, על כל המשתמע מכך", אמר היינריך, ולא הסכים להוסיף לדבר בנושא זה.

התוכנית של היינריך

ב היפתח המישפט העלה החובע על דוכן העדים את קצין הממשטה קירשנר, קומיסאר סלילי לענייני סמים של מישפחת העיר וירצבורג בבוארריה.

במשך שעות רצופות העיד קירשנר וסיפר כי קיבל אינפורמציה מאדם מסוים, מודיע מישפטי שאת שמו לא רצת לגלות, כי קיימת כמות סמיהרוואין במרתף-דירה ברובע ואלדורף ליד פראנקפורט. על סמך אינפורמציה זו פטטה המישפחה על המקום, ומצאה בו סם.

קירשנר ציין, בעדותו, כי אותו מודיע דיווח למישפחה שלוש פעמים רימון תוכנית לגנוב כמות של קילו הרוואין, השייך לי עמיאל, ושהוא יודע את מקום הימצאו במחבוא, ולמכור את הסם באופן פרטי. הקצין גם ציין כי אותו מודיע דיווח לו שכושי מתכוון להקים רשת-הפצה עצימאית בשותפות עם ישראל.

תוך כדי מסירת העדות של קירשנר, ניגש אלי עוררהדין סטילר ולחש: "אתה רואה מהי מיתו של התובע היינריך? הוא מנצל את העובדה שהמישפחה תפסה סמים בעזרת הלשנה, ומלביש על אותו מודיע אנונימי את הסיפור שכושי עמד לפתוח רשת עצמאית בשיתוף עם חברי הישראלי. כאשר יושמעו סלילי-הקלטה מישראל במישפט, תגיד השופטת לעצמה:

אודי רייך (עם נעמי אדווה) אני רק קלאי מנהל -

(המשך מעמוד 27)

צריך את עמיאל, שאף אחד לא יידע, רק בינינו. אני אעשה את זה ישרות." החוט השני מוביל לישראל.

המישפחה הקליטה שלושי חות עם האיש, המכונה בשויות בשם "אודי". השיחה השלושית התקיימה ב-17 במארס 1975. סרי כם בה שתוך כמה ימים יגיע כושי לישראל כדי לסכם עסקה. על סמך הקלטה זו נעצר כושי למחרת היום, עדידי המישפחה הגרמנית. היא חששה שכושי עומד לעזוב את גרמניה, והחליטה לשים עדיי פה בעודמועד.

השיחה המכרעת נפתחה בעניינים פריטיים. רק לקראת הסוף היא מקבלת כיוון שונה, והו הקטע הקובע:

כושי: תשמע, אודי, אתה שומע או-תי?

אודי: כן.
כושי: זה מקום זהב. עשיתי המון כסף בזמן קצר, אפשר להיות מיליונר. תבוא לפה. נעבוד ביחד, בלי שותפים. יש לי את הקשרים. בוא הנה, נעשה עסק.

אודי: יש לך מספיק כסף?
כושי: כן. יש לי כסף, וגם קילו זהב. אני אמכור אותו תמורת גדולים.

אודי: יותר כדאי לעשות את זה מפה.
כושי: ככה אתה חושב?
אודי: כן.

כושי: אוקיי, איך כדאי להעביר לארץ?
אודי: אל תעביר את זה בגדולים. זה קשה למכור. זה לא טוב בגדולים.

תבוא אצוני של עשר ועשרים, יותר קל למכור. אז נוכל לקנות את החומר ולהכין כושי: אוקיי.

אודי: עדיף לבוא לארץ, אז גם נקנה כאן וגם נמכור שם ונרוויח פעמיים. יש לך את כל הקשרים שם?

כושי: כן. אהנונו יכולים לעבוד שנינו. לא רוצה לעבוד בשביל מישהו אחר. הכל מסודר פיקס.

אודי: תגיד לי מתי אתה בדיוק בא לארץ, כדי שנוכל לעבוד על זה.
כושי: תוך כמה ימים אודיע לך.

מאד בקרוב.
אודי: בסדר. אני כבר מתחיל להת-עניין במחירים.

כושי: מאה אחוז.
אודי: להתראות.
כושי: להתראות.

מי ענה למלפון

יחיה זו מונחת עתה בתיק בית המישפט. היא עלולה להישמע באולם

אודי רייך וידיד - ולא עוסק -

יעזור אם תכתוב את זה, לכן הוא מעדיף שלא לדבר."

אחר ההפסקה המשיכו להעיד שוטרים זוטרים, שעמדו תחת פיקודו של קירשנר ושתמכו בדיברי מפקדם.

בישראל מסתיימת שמיעת מישפטים בעשיות הצהריים. לכן, כשקמו הנוכחים על רגליהם בשעה 12:30, הייתי בטוח שהשמיעה לאותו יום נסתיימה. היינריך מיהר בעיקבותי, ובשיחתו במישפטי אמרת לי שמחר אתה חוזר לישראל. אני אלך עדיין, זו רק הפסקה. עוד אתמול סידרתי כך שמיעת מיספר עדים תינחה, והיום אחרצהריים תוכל לשמוע סלילי-הקלטה ראשונה. זה יהיה מאד מעניין. אנא, הישאר!"

ב-13:30 אחרצהריים, בהתחדש המישפט, לחץ טכנאי גרמני על מתג הפעלת רשם-קול, ובבית המישפט הגרמני נשמעה בעיברית, שיחה טלפונית של "ג'ו הקטן" וחומי.

תוכן השיחה הותיר אותי מזויזע, לא משום שהשניים הפלילו עצמם, תוך שהם דנים בענייני הפיצת סם ואריות, אלא משום שכל מישפט שני הסתיים בקלדות נמי רצות.

השניים קיללו את חבריהם לעבודה, את בעליהדירות שבה התגוררו. חומי אף